

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จารุณี บุญนิพัทธ์. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร กับความตระหนัก ทักษะคิด และการมีส่วนร่วม เรื่องสิ่งแวดล้อมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตอำเภอบางบัว จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

จินตนา รุ่งเจริญ. ทักษะคิดของผู้ชมที่มีต่อผู้แสดงบทดีและผู้แสดงบทร้ายในละครโทรทัศน์ใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ตรีรัตน์ นิลรัตน์. การเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ธงชัย ลันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2539.

นภรภิสฎี ลัภภิตโร. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. เอดูเทนเมนต์ : สื่อสาระบันเทิงเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม., มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่, หน้า 280-285. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอดิสัน เพรส โปรดักส์, 2543.

พัชนี เขยจรรยา และคณะ. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

มาลี จันทโรธรม. ละครน้ำเน่า พิธีกรรมมวลชน. ศิลปวัฒนธรรม 12 (มกราคม 2534) : 114.

รพีพร (นามปากกา). "บันทึกความทรงจำของรพีพร. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 9 (18 พฤษภาคม 2529) : 36.

รัญจวน มีนประดิษฐ์. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายซึ่งมาจากครัวเรือนที่มีฐานะแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

รัตนวดี เทพช่วยสุข. การรับรู้ของชาวพุทธต่อภาพลักษณ์ของพระสงฆ์กับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ไศลทิพย์ จารุภูมิ. การศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สดใส พันธุมโกมล. "ละครสมัยใหม่กับการเกิดเป็นตัวละคร". อักษรศาสตร์วิจารณ์ 2 (มิถุนายน 2517) : 66 - 72.

สายฤดี วรกิจโกคาพร. "โทรทัศน์ : สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา", เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง "เด็กกับการโฆษณา". กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. ธุรกิจการโฆษณา. หน่วยที่ 11-15 เอกสารประกอบการเรียน ชุดวิชา ธุรกิจการโฆษณา สาขานิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.

สุนิสา จันทร์บุรณ์. การรับรู้ภาพของครอบครัวผ่านละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สุพล วิเชียรฉาย. ผู้กำกับละครโทรทัศน์เรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร". สัมภาษณ์. 9 เมษายน 2544.

อรรณพ เขียวถาวร. "บทบาทของโทรทัศน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษา. นิเทศสาร 5 (กุมภาพันธ์ 2520) : 117.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. กลุ่มผู้รับสารและการแสวงหาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม. เอกสารประกอบการสอบ วิชา 512 200 การกระจายเสียงเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ภาษาอังกฤษ

Allen, Robert C. Speaking of Soap Operas. North Carolina : The University of North Carolina Press, 1985.

Belson, W.A. "Effect of Television on the Interests and Initiative of Adult Viewers in Greater London." British Journal of Psychology (1959): 145-158.

Berger, A.A. Media Analysis Techniques. 7th ed. California : Sage Publication, 1986.

Brown, M.E. Soap Opera and women's culture : Politics and the popular. In K.Carter, C.Spitzack, Doing research on women's communication : Perspectives on theory and method. New Jersey : Ablex publishing, 1983.

Carey, J.W. and Kreilling, A.L. The Uses of Mass Communication. California : Sage Publication, 1986.

Carter V. Good. Dictionary of Education. New York : MC Graw – Hill Book, 1959.

Fishbein M., and Ajzan I. Belief, Attitude, Intention and Behavior. An Introduction to Theory and Research Reading. Mass : Addison Wesley, 1975.

Fiske, J. Introduction to Communication studies. London : Methuen, 1982.

Katz, E.J.G. Blumber, and M. Gurevitch. Utilization of Mass Communications by the Individual. The Uses of Mass Communications. Beverly Hills : Sage Publication, 1973.

Katz, Elihu, and others. The Uses of Mass Communication, Current Perspective on Gratification Research. Beverly-Hills : Sage Publication, 1974.

Lozano, E., & Singhal, A. Melodramatic television serials : Mythical narratives for education. Communication : The European Journal of Communication 1993 : 115 - 127.

Rogers, E.M. Communication Strategies for Family Planning. New York : The Free Press, 1973.

Schiffman, Leon G. and Kanuk, Leslie Lazar. Consumer Behavior. 4th ed. New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1991.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อนักแสดง ทีมงาน และเรื่องย่อละครโทรทัศน์ชุด “เจ้ากรรมนายเวร”

ละครโทรทัศน์ชุด “เจ้ากรรมนายเวร”

ผลิตโดย บริษัท บางกอกการละคร จำกัด

บทประพันธ์ โดย สุพล วิเชียรฉาย และดำเกิง จิตะปิยะศักดิ์

บทโทรทัศน์ โดย ฐานวดี สถิตยยุทธการ, สุพล วิเชียรฉาย และดำเกิง จิตะปิยะศักดิ์

กำกับการแสดง โดย สุพล วิเชียรฉาย

จำนวนตอน 15 ตอน

ออกอากาศ ระหว่างวันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 – 2 มกราคม 2544

วันและเวลา พุธ และพฤหัสบดี เวลา 20.30 – 22.30 น.

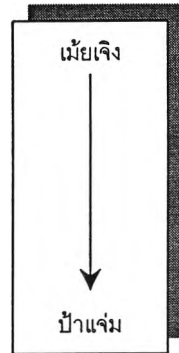
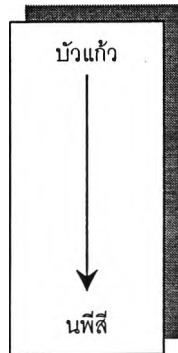
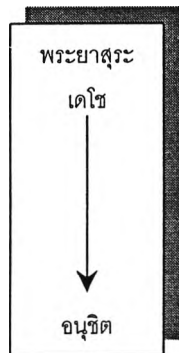
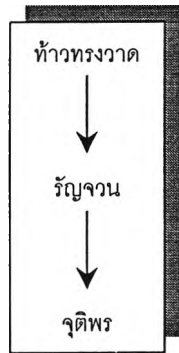
ช่อง ไทยทีวีสีช่อง 3

รายชื่อนักแสดง

		<u>ชาติที่ 1</u>	<u>ชาติที่ 2</u>	<u>ชาติที่ 3</u>	<u>ชาติที่ 4</u>
ลลิตา ปัญโญภาส	แสดงเป็น	ท้าวทองกวอด	รัญจวน	จตุพร	พร
รวิชญ์ เทิดวงศ์	แสดงเป็น	ยาน แพน ฟอสเซอแมร์		ชาติบดินทร์	วิชาญ
โจโจ้ ไม้ออกซี่	แสดงเป็น	นายอิน	จมื่นทองสุข	สหัสชาติ	
สันติสุข พรหมศิริ	แสดงเป็น	นายจัน	พระยาบำรุงราชฎร์	สมภพ	
ไนต์ เชิญยิ้ม	แสดงเป็น	นายมัน	ตาบัว	จำสนธิ	
พิเชษฐไชย ผลดี	แสดงเป็น	นายคง	ขุนกำราบไพร่	รำลึก	
น้อย โพธิ์งาม	แสดงเป็น	นางอยู่	แม่ชื่อนกเล็ก	นางเกิด	
อริสรา กำธรเจริญ	แสดงเป็น	นางดี	ปานเทวี	สัดตบงกช	
รัชนก พูลผลิน	แสดงเป็น	บัวแก้ว		นพีส์	

แผนภาพที่ 2

แผนภูมิการกลับชาติมาเกิดของตัวละครสำคัญในเรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร"

เรื่องย่อ ละครโทรทัศน์ชุด “เจ้ากรรมนายเวร”

เมื่อปีพุทธศักราช 2228 “ท้าวทองवाद” ราชินิกุลผู้สูงศักดิ์ ถูกทางเมืองอยุธยาส่งตัวมาเป็นบรรณาการเพื่อให้สยุมพรกับ “พระยาสุระเดโช” เจ้าพระยาวังหน้าเมืองลพบุรี โดยมีนางสนมติดตามมาด้วยชื่อ “นางบัวแก้ว” แต่พระยาสุระเดโชกลับไม่สนใจไยดีในสิ่งที่ภรรยา เพราะกำลังเตรียมการรบกับเมืองหลวง เพื่อขึ้นเป็นใหญ่แทนสมเด็จพระนารายณ์ฯ ซึ่งกำลังปราบปลื้มกับพวกต่างชาติ และได้ส่งนายช่างชาวฝรั่งเศส นายเดอลาแมร์ มาช่วยพระยาสุระเดโชก่อสร้างประตูชัยที่เมืองลพบุรี พระยาสุระเดโชจึงได้แต่งตั้งล่ามคือ “ยาน แพน ฟอสเซแมร์” ลูกครึ่งวิลันดามอญ มารดาชื่อ “นางเม้ยเจิง”

พระยาสุระเดโชได้ชักชวนให้นายช่างเดอลาแมร์เข้าร่วมการรบ โดยมีข้อแลกเปลี่ยนคือ จะยกท้าวทองवादให้ แต่นายยานไม่พอใจเนื่องจากหลงรักท้าวทองवाद และได้ลักลอบได้เสียจนท้าวทองवादตั้งครรภ์ โดยเขาได้มอบเหรียญที่ระลึกในโอกาสแห่งการก่อสร้างประตูชัยแก่ท้าวทองवादเอาไว้เป็นตัวแทน เมื่อพระยาสุระเดโชรู้เรื่องจึงโกรธมาก เนื่องจากนายช่างเดอลาแมร์ไม่พอใจและจะยกเลิกข้อตกลงทั้งหมด และจะนำเรื่องรบไปแจ้งทางเมืองหลวง

พระยาเดโชจึงสั่งให้นายยานไปฆ่านายช่างเสีย โดยระหว่างนั้นก็ได้นำตัวท้าวทองवादไปขังคุกใต้ดิน และทำให้ได้พบกับนายอิน นายจัน นายมัน นายคง นางอยู่ และนางดี ชายหญิง 6 คนที่ถูกจับตัวมา เพื่อจะนำไปลงหลุมแล้วตอกเสาเข็มให้ตายกลายเป็นผีเฝ้าประตูชัย เนื่องจากมีชื่ออันเป็นมงคล

นายยาน ได้ถูกสั่งให้ปลอมตัวเป็นนายช่างเดอลาแมร์ เพื่อทำพิธีตัดเชือกปล่อยเสาซุงฝั่งร่างของอิน จัน มัน คง อยู่ ดี ซึ่งมารู้ในภายหลังว่ามีท้าวทองवादอยู่ในหลุมนั้นด้วย แต่ก็ต้องจำใจตัดเชือกที่ผูกเสาซุง ชายหญิงทั้งหก พร้อมท้าวทองवाद และลูกในครรภ์ แต่หากเสียงร้องของเด็กทารกที่หลุดออกมาจากครรภ์ก็ทำให้พิธีสะกดวิญญาณต้องพังพินาศลง วิญญาณของคนทั้งหกจึงไม่ได้อยู่เฝ้าประตูชัย รวมถึงท้าวทองवाद ทั้งเจ็ดคนจึงได้ไปเกิดกันในชาติใหม่

นายอิน ไปเกิดใหม่เป็น จมื่นทองสุก นักรบบ้านบางระจัน ในสมัยกรุงศรีอยุธยาประมาณ พ.ศ. 2309 เป็นคนชายชาติ เขาได้ทิ้งทองมีเพื่อร่วมสาบานให้ตายในสนามรบอีกทั้งยังปล่อยให้ลำดวน ผู้หญิงที่เขาหลงรักถูกทหารพม่าฆ่าจนตายโดยไม่ให้การช่วยเหลือ และต่อมาได้เกิดเป็น สหัชชาติ ในชาติปัจจุบันซึ่งมีอาชีพเป็นนักแสดง เคยเป็นพระเอกชื่อดังเมื่อชื่อเสียงตกต่ำลงก็มากลายเป็นตัวประกอบ

นายจัน ไปเกิดใหม่เป็น พระยาบำรุงราชฤทธิ์ ขุนนางในสมัยรัชกาลที่ 5 ผู้ที่มีจิตใจโหดร้าย เคยบังคับให้ทาสหญิงกินแมลงสาบที่ตนกระที่บจนตาย ชอบทำโทษบ่าวไพร่โดยการเขียนตืออย่างรุนแรงเสมอ สนุกกับการทรมานทาสชายจนตาย ส่วนทาสหญิงก็ทารุณต่าง ๆ นานา อีกทั้งยังข่มขืนโดยไม่สนใจว่าเป็นลูกใครเมียใคร ต่อมาเกิดเป็น สมภพ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจ้านายของนพีสี่

นายมัน ไปเกิดเป็น ตาบัว เป็นแก๊งมิจจาชีพในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ที่ใช้เด็กๆขโมยของจากญี่ปุ่น แต่เมื่อเด็กถูกญี่ปุ่นจับได้และถูกทรมานอย่างหนัก ตาบัวก็ไม่สนใจกลับหนีเอาตัวรอดตามลำพัง ในขณะที่เด็กๆซึ่งถูกญี่ปุ่นจับมัดไว้โดนลูกระเบิดจนตายทั้งหมดที่ก่อนหน้านี้ ถ้าตาบัวจะช่วยก็ช่วยได้ แต่เพราะความซี้ซลาดตาบัวกลับหนีไปตามลำพัง ปล่อยให้เด็กๆตายไปอย่างน่าเวทนาแล้วมาเกิดเป็น จำสนธิ ในชาติปัจจุบัน

นายคง ไปเกิดเป็น ขุนกำราบไพร่ นายทหารยุคจอมพล ป. ก่อนสงครามโลก เป็นทหารหนุ่มผู้ร่ำรวยหรูหราในยุคจอมพล ป. ชอบล่าสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ เขาฆ่าสัตว์จำนวนมากโดยไม่เคยนึกถึงบาปกรรม ก่อนที่จะไปเกิดเป็น จำลิก นักศึกษาคณะสัตวแพทย์

นางอยู่ ไปเกิดเป็น แม่ชินกเล็ก แม่ชีใจบาป มีความสัมพันธ์กับชาตรีซึ่งเป็นพระเอกโลก และทั้งคู่ได้ช่วยกันบั่นเศียรพระพุทธรูปเพื่อจะนำไปขาย ในช่วงเวลาที่นางเกิดกับฐัรักกำลังชะงักเข้มนกับการบั่นเศียรพระไปขายนั้น เจ้าอาวาสมาเห็นเข้าพอดี แม่ชีกลัวความผิดจึงให้ฐัรักสับลงกลางศรีษะเจ้าอาวาสจนตายและในชาติปัจจุบันเป็น นางเกิด อายุ 40 ปี มีอาชีพขายพลาสติกอยู่ในตลาดสะพานใหม่

นางดี ไปเกิดเป็น ปานเทวี ในช่วง พ.ศ. 2510 เป็นยุคฮิปปี พ่อแม่ร่ำรวยมาก เป็นเจ้าของบริษัทเดินเรือสมุทร เป็นหญิงสาวยุคบุปผาชน เอาแต่ใจตัวเอง ใจร้ายวางยาพิษฆ่าพ่อฆ่าแม่ น้องสาว อากง อาม่า และทุกคนในบ้านเมื่อพ่อแม่ขัดขวางความรักระหว่างเธอกับคนรัก และเป็น สัตตบงกช นักศึกษาสาว ในชาติปัจจุบัน

ท้าวทองวาด ได้กลับมาเกิดเป็น รัญจวน เกิดในสมัยรัชกาลที่ 7 พ.ศ. 2475 ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นผู้หญิงสวยและมีผู้ชายหมายปองจำนวนมาก ซึ่งเธอก็เลือกคบกับผู้ชายทุกคนตามความต้องการของตนเองโดยไม่สนใจว่าจะทำให้ใครเดือดร้อน รวมถึงสามีเพื่อนที่เธอแย่งมา จนผู้หญิงคนนั้นต้องออกมาจากบ้านพร้อมลูกสาว และได้ถูกฆ่าข่มขืนตายทั้งสองแม่ลูก และในชาติต่อมาได้มาเกิดเป็น จุติพร เป็นใบ้และหูหนวกเพราะช็อกจากเหตุการณ์

ฆาตกรรมพ่อแม่ในช่วง 3-4 ขวบ ชาตบดินทร์มาพบเธอในช่วงอายุ 12-13 ขวบในสภาพของเด็กข้างถนนและมีสภาพจิตใจไม่สมบูรณ์ เธอจึงรับเขามาเลี้ยงดูโดยให้ช่วยทำงานในบ้านและได้รักษาอาการป่วยทางจิตของเธอควบคู่ไปด้วย

มีเพียงวิญญาณของเด็กหญิงลูกครึ่ง ซึ่งเป็นลูกของนายยาน และท้าวทรงวาด ที่ไม่ได้ไปเกิดเป็นคน และจะยังไปเกิดไม่ได้ จนกว่าพ่อและแม่จะได้ใช้ชีวิตร่วมกันอีกครั้ง วิญญาณเด็กหญิงจึงได้สิงอยู่ในเหรียญที่ระลึกที่ท้าวทรงวาดได้รับจากนายยานก่อนตาย

วิญญาณของเด็กหญิงจึงได้เพียรตามหาชายหญิงทั้งหก และท้าวทรงวาดมาทุกชาติ เพื่อให้พ่อของตนได้ชดใช้กรรมเก่าให้กับเจ้ากรรมนายเวรเหล่านี้ ซึ่งในที่สุดทั้งเจ็ดคนก็ได้มาเกิดพร้อมกันอีกครั้ง เป็นสหัชชาติ สมภพ สนิธิ รำลึก นางเกิด สัตตบงกช และจตุพร

300 ปีต่อมา

นายยาน แพน ฟอสเซแมร์ ได้กลับมาเกิดเป็น ชาตบดินทร์ จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสะกดจิต เขาเกิดระลึกชาติได้เมื่อครั้งที่ได้ไปพระราชวังนารายณ์ราชนิเวศน์ ลพบุรี และได้เหรียญที่ระลึกมาจากเด็กคนหนึ่ง อันเป็นเหรียญเดียวกับที่ท้าวทรงวาดได้ถือไว้ก่อนตาย และเด็กคนนั้นก็คือวิญญาณเด็กหญิงซึ่งเป็นลูกของเขาในชาติที่แล้วนั่นเอง

ในชาตินี้เองที่วิญญาณเด็กหญิงได้ติดตามวิญญาณทุกดวงจนกระทั่งคนทั้งเจ็ดมาเกิดพร้อมกันอีกครั้ง เป็นสหัชชาติ สมภพ สนิธิ รำลึก นางเกิด สัตตบงกช และจตุพร จึงถึงเวลาที่ชาตบดินทร์จะได้ชดใช้กรรมที่ได้ก่อไว้ให้กับคนทั้งเจ็ด

ทั้งหกได้มาพบกันโดยการที่เป็นคนไข้ของชาตบดินทร์ จิตแพทย์ผู้สะกดจิตให้ทุกคนได้ย้อนกลับไปสู่อดีตของแต่ละคน ซึ่งส่งผลให้เจ้ากรรมนายเวรของแต่ละคนได้ตามมาทวงคืนซึ่งทุกคนต่างต้องชดใช้กรรมที่ได้ก่อไว้ อย่างที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

สหัชชาติ เขาถูกเจ้ากรรมนายเวรในอดีตตามล่าเอาชีวิตด้วยภาพหลอนอย่างหนักจนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ในที่สุดก็ต้องเสียชีวิตลงเพราะจิตหลอน โดยก่อนที่จะเสียชีวิต ชาตบดินทร์พยายามที่จะช่วยชีวิตเขาแม้ว่าจะไม่สำเร็จ แต่สหัชชาติก็ได้ขอโทษกรรมให้ แต่ก็ทำให้แขนข้างซ้ายของชาตบดินทร์หมดความรู้สึกไป

สมภพ ซึ่งเคยเป็นพระยาบำรุกราชภุรี ขุนนางสมัย ร. 5 ที่มีจิตใจโหดร้ายและสนุกกับการทรมานทาสชายจนตาย ส่วนทาสหญิงก็ทรมานต่าง ๆ นานา อีกทั้งยังข่มขืนโดยไม่สนใจว่าเป็นลูกใครเมียใคร มาในชาตินี้ก็ถูกผีทาสเหล่านี้ตามรังควาน สร้างภาพหลอนจนแยกไม่ออกระหว่างอดีตและปัจจุบัน จนกระทั่งทำให้เขาต้องสูญเสียลูกเมีย ซึ่งถูกข่มขืนจนตาย ส่วนตัวเองก็ถูกผีทาสทั้งหลายตามทวงหนี้กรรม จนที่สุดก็ตกเสาไฟฟ้าตาย ลงมาพร้อมกับชาติบดินทร์ซึ่งพยายามจะขึ้นไปช่วยเหลือ ในครั้งนี้เขาได้สูญเสียขาข้างขวาไปเป็นการชดใช้กรรมให้กับสมภพ

สนธิ ในอดีตคือตาบัว เป็นหัวหน้าแก๊งมิจฉาชีพในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง และได้หนีเอาตัวรอดเมื่อเด็กๆ ลูกสมุนถูกทหารญี่ปุ่นจับได้ มาในชาตินี้ได้เกิดเป็นจำสนธิ ซึ่งมีลูกสาวที่เป็นเนื้องอกในสมอง โดยตัวเองได้ถูกวิญญาณเด็กตามหลอกหลอนจนกระทั่งจมน้ำตาย และชาติบดินทร์ที่พยายามจะช่วยเหลือ ก็ได้ชดใช้กรรมโดยการที่ขาอีกข้างเสียความรู้สึกไป

นางเกิด ในอดีตเป็นแม่ชีชื่อนกเล็ก เป็นแม่ชีใจบาป ได้ฆ่าเจ้าอาวาสจนตายเนื่องจากกลัวความผิด มาในชาตินี้เป็นนางเกิด แม่ค้าขายปลาในตลาด ซึ่งเป็นรายต่อไป เมื่อตายลงก็ไปชดใช้กรรมในนรก และชาติบดินทร์ได้สูญเสียแขนอีกข้างหนึ่งไป

รำลึก ในอดีตเป็นทหารหนุ่มผู้ร้ายทรูหราในยุคจอมพล ป. ชอบล่าสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ เขาล่าสัตว์จำนวนมากโดยไม่เคยนึกถึงบาปกรรม ในชาตินี้เขาเป็นนักศึกษาหนุ่ม คณะสัตวแพทย์ ได้ถูกวิญญาณสัตว์ป่าทั้งหลายตามหลอกหลอน และที่ได้ตายลงโดยถูกปืนจั่นตกลงมาทับ การตายของรำลึกได้ทำให้ร่างกายอ่อนบนของชาติบดินทร์หมดความรู้สึก

สัตว์ตบงกช ในอดีตคือป่านเทวีหญิงสาวยุคนุภาพาน ได้วางยาพิษฆ่าพ่อฆ่าแม่ และทุกคนในบ้านเมื่อพ่อแม่ขัดขวางความรักระหว่างเธอกับคนรัก ในชาตินี้ได้รับกรรมโดยเป็นโรคมะเร็งที่กระเพาะอาหาร จนตายในที่สุด และในครั้งนี้ชาติบดินทร์ได้สูญเสียตาทั้งสองข้างไปเพื่อชดใช้กรรมให้กับสัตว์ตบงกช

และคนสุดท้าย **จติพร** ได้ถูกวิญญาณของจิตตรี เพื่อนซึ่งเคยถูกรังแกจนแย่งสามีไปในชาติที่แล้ว ตามรังควานโดยตลอด และได้ทำให้ชาติบดินทร์เข้าใจในตัวจิตตรีผิด จนกระทั่งตรอมใจตายในที่สุด และจติพรจึงได้กระโดดน้ำตายตาม และวิญญาณก็ได้ตามไปหาชาติบดินทร์ในนรก เพื่อพยายามทำให้อ่อนพื้นที่ความทรงจำได้ โดยการย้อนภาพอดีตให้กลับไปสู่สมัยลพบุรีที่ทั้งสองคนได้เคยร่วมภพร่วมชาติ เป็นสามีภรรยากันมาก่อน

จนในที่สุดชาติบดินทร์ก็สามารถจดจำเรื่องราวทั้งหมดได้ ทั้งสองจึงได้ให้สัญญา
แก่กันไว้ว่าจะพบกันในชาติหน้า และทุกๆ ชาติไป

และในปี พ.ศ. 2570 ทั้งสองก็ได้มาเกิดร่วมชาติกันอีกครั้ง

นายอิน จัน มั่น คง นางอยู่ และนางดี ล้วนได้อโหสิกรรมต่อชาติบดินทร์แล้ว และ
ต่างเดินทางไปสู่กระแสแห่งกรรมของตน และพ่อ แม่ของเด็กหญิงก็เป็นอิสระต่อพันธะหนี
กรรมทั้งหลายทั้งปวง เด็กน้อยจึงใช้เวลาให้ทั้งสองได้เริ่มต้นอีกครั้งในร่างของ "พร" และคุณ
หมอ "วิชาญ ฟอ์เซแมร์"

ภาคผนวก ข

บทสัมภาษณ์คุณสุพล วิเชียรฉาย

บทสัมภาษณ์คุณสุพล วิเชียรฉาย : เจ้าของบทประพันธ์, ผู้เขียนบทโทรทัศน์
และผู้กำกับการแสดง

สัมภาษณ์ เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ 9 เมษายน 2544 ที่บริษัท บางกอกการละคร จำกัด เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

- ถาม   อยากทราบว่าแรงจูงใจในการทำเรื่องนี้คืออะไร?
- ตอบ   ก็คิดหลายๆแง่ ก็คิดหลายๆประเด็น คือหนึ่งทางช่อง 3 เขาครบรอบ 30 ปี แล้ว ก็คิดว่าเราน่าจะมีละครดีๆสักเรื่อง คิดว่าเราน่าจะมีละครใหญ่สักเรื่อง แล้วถ้า จะทำละครใหญ่ก็น่าจะมีละครที่มีเนื้อหาละคร นอกจากมีเนื้อหาละครแล้ว ก็จะต้องไม่ใช่ละครที่คนไม่ดูกัน ก็ต้องบอกว่ามีสาระแล้วก็ต้องมีคนเยอะด้วย คนทั่วไปจะได้รับได้ด้วย ก็เลยมาคิดว่าจะเอาเรื่องอะไรดี ผมก็มานั่งคิดว่าทุกวันนี้เรื่อง เวิร์กกรรม คนเราห่างแล้ว ไม่ค่อยได้คิดกัน คือคนเราจะทำอะไรเพื่อแก้ปัญหา เฉพาะหน้าอย่างเดียว ไม่ได้คิดถึงความดี ความชั่ว ความถูกต้อง ไม่ค่อยคิด คิดแต่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเนื่องจากภาวะประเทศ นั้นประการหนึ่ง แล้ว ก็อีกเรื่องหนึ่งตัวผมเองก็คิดเรื่องนี้มา 4-5 ปี ตั้งแต่เมื่อคราวดู Flat Liner เป็น หนังสือฝรั่ง เป็นเรื่องนักศึกษาแพทย์ 5-6 คน นี่มันเรื่องเจ้ากรรมนายเวรชัดๆ มัน กรรมเก่าชัดๆเลย คือทำอะไรไว้มันกลับมาสนอง อย่างนี้ถ้าประมวลทั้งหมดแล้ว นี้ ว่าถ้าประตูนรกมันเปิด หรือว่าเจ้าหน้าที่เราทำเขาไว้ กลับมาทวงหนี้เลยจะเป็นอย่างไร ก็เลยเกิดเรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร" ขึ้น
- ถาม   ก่อนที่จะเริ่มทำการ survey ความคิดเห็นของคนทั่วไปหรือเปล่าคะ?
- ตอบ   ก็ถามๆดู ก็ survey คนใกล้ๆตัวในบริษัทนี่แหละ
- ถาม   แล้วตอนแรกที่ตั้งใจนำเสนออยากจะให้ออกมาให้หนักล้นอย่างนี้เลยหรือเปล่า?
- ตอบ   ตั้งแต่แรกเลย เพราะผมไม่ชอบสอนคนตรงๆ ว่าคุณต้องทำดีนะ คุณต้องทำดี คือไม่อยากให้มันเป็นการพร่ำพูด คืออยากให้เห็นเอง ให้อะไรเอง เมื่อจะรู้สึก อยากให้เขากลับความชั่ว ก็ต้องเห็นผลของการทำความชั่ว ใจความน่ากลัว จึงมาจากตรงนี้ เพราะมันเป็นผลของการทำชั่ว ก็เลยต้องทำออกมาแบบนี้ ความจริงก็นึกๆอยู่เหมือนกันว่าจะทำออกมาอย่างไรดี แค่ว่าตรงหมวย จะแค่เถียง พ่อแม่ ดีมั๊ย เอาแค่นี้ดีมั๊ย แต่คิดว่าไม่พอ ต้องให้เข้มข้นไปเลย

ถาม คิดว่ามันแรงเกินไปหรือเปล่าคะ มันเหมือนกับว่าจะไถลตัวเกินไปหรือเปล่า?

ตอบ คือมันเป็นแฟนตาซี เราวางไว้แล้วว่าเรื่องนี้มันควรจะเป็นแฟนตาซี

ถาม เหมือนเป็นหนังสือลักษณะมากกว่า

ตอบ ใช่...เป็นสัญลักษณ์ คือทำให้มันเป็นแฟนตาซี เพราะเราก็ไม่ยากบอกให้เป็นเรื่องจริงด้วย เพราะถ้าทำออกมาให้เป็นเรื่องจริง มันก็จะกลายเป็นว่าเราอ้อมเมาคคนดูให้เชื่อว่าอันนี้เป็นจริง ก็เลยทำเรื่องที่เป็นเรื่องไม่จริง นี่ขนาดตั้งใจอย่างนี้แล้ว ยังถูกมองว่าเป็นละครอ้อมเมาคคนดูเลย อันนี้มันก็เลยเป็นที่มาว่าต้องทำให้เป็นเรื่องแนวแฟนตาซี เป็นเรื่องไม่จริง แต่ในเชิงแฟนตาซี ในเชิงเล่าเรื่องมันก็ต้องโน้มน้าว หรือให้คนคล้อยตาม ก็เลยต้องดึงเอาประวัติศาสตร์เข้ามา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเรื่องประวัติศาสตร์ แต่ว่าเอามาเป็นฐาน เพื่อให้คนดูจับได้ง่ายๆ คสมัยเมื่อตรงนั้น ตรงนี้เป็นอย่างไร เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนว่ามันมีที่มาที่ไป

ถาม แง่คิดหลักที่ต้องการสื่อออกมาคืออะไร?

ตอบ คืออยากให้คนทำอะไรลงไปแล้วคิด คือก่อนที่จะทำอะไรลงไปต้องคิดก่อนทำว่า จะเกิดผลกระทบอะไรตามมา แล้วที่ทำอะไรไปแล้วมันจะเกิดผลลัพธ์อะไร เพราะว่าเมื่อทำไปแล้วมันแก้ไขอะไรไม่ได้ อดีตมันแก้ไขไม่ได้ จะเห็นว่าหนังจะเล่าเรื่องอดีต แต่วิธีบอก กลับจะบอกตรงข้ามว่าอดีตมันย้อนกลับมาไม่ได้

ถาม ตัวคุณสุพลเองมีความเชื่อเรื่องนี้อยู่แล้วหรือเปล่าคะ?

ตอบ คือผมไม่เชื่อไสยศาสตร์ ผมไม่เชื่อเวทมนต์ แต่ผมเชื่อว่าไสยศาสตร์กับวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องเดียวกัน เพียงแต่ว่าคนแต่ละกลุ่มพิสูจน์กันไปคนละทาง ผมเชื่อเรื่องความสมดุลของโลก คือโลกเรานี้มันดำรงอยู่ได้ด้วยสมดุล ถ้าโลกเสียสมดุลเมื่อไหร่มันอยู่ไม่ได้ มันก็ต้องมีเหตุอะไรมาแก้ดุลย์เสมอ มันจึงเป็นเหตุเป็นผลของความเป็นไปของโลก คนมากขึ้นก็จะมีโรคที่รักษาไม่หาย หรือก็จะเกิดสงครามฆ่ากันเสียๆ หรือมลภาวะที่เกิดจากการใช้อากาศเยอะๆ ก็จะไปทำลายบรรยากาศโอโซนหมด สมดุลย์ก็เสีย ก็ร้อนขึ้น อย่างนี้เป็นต้น

- ถาม Concept นี้ก็นำมา apply กับเรือเจ้ากรรมนายเวรนี้ด้วย?
- ตอบ ใช่...นี่มันเป็นเรื่องของกรรมเวร แล้วก็พระพุทธเจ้าก็บอกว่าทางสายกลาง ทางสายกลางของพระพุทธเจ้าก็คือการรักษาสมดุลย์ ชีวิตถ้าอยู่ในดุลย์ที่พอเหมาะแล้วก็จะดี โลกเราก็กลม กลมก็ต้องหมุน เรื่องกลมเนี่ยนักวิทยาศาสตร์พิสูจน์มาเยอะแยะแล้ว เรายังหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดศูนย์กลางกับเส้นรอบวง ทุกจุดบนเส้นรอบวงจะเท่ากับจุดศูนย์กลางหมด แล้วภาวะกลมๆนี้ถ้าเอาไปทาบกับแรงดึงดูดของโลก แล้วหมุนไปมันก็จะเกิดการเดินทางขึ้น
- ถาม นี่คือ concept ตายแล้วเกิดใหม่ แบบของฝรั่งเลยหรือเปล่า?
- ตอบ ใช่ละ แบบของฝรั่งเลย เพราะว่าหนังสือวิทยาศาสตร์ฝรั่งก็พยายามหาทางลัดที่จะไปอยู่ตรงจุดศูนย์กลางนี้
- ถาม แล้ว balance ระหว่างความคิดแฟนตาซีและความสมดุลย์ที่ใส่เข้าไปในละคร เรื่องนี้มันมีเสียสมดุลย์บ้างมั๊ย
- ตอบ มีอะมี มีเยอะเลย
- ถาม ทำไมมันถึงได้เสียดุลย์คะ?
- ตอบ เพราะมันต้องใช้เวลาเยอะมา แล้วเราก็ไม่มีเวลาขนาดนั้น ที่จะคิดให้ละเอียดขนาดนั้น แล้วที่ได้คิดมาระดับนี้ก็ค่อนข้างจะ ok แล้ว เพราะว่าจากภาวะการเกิด การกระทำ และภาวะตอบกลับเนี่ย หรือว่าภาวะการสอดคนเข้ามารับในแต่ละตอน จะเห็นว่ามันเขียนแล้วมันกลมๆ มันค่อนข้างลงตัว
- ถาม ก็อาจจะมีส่วนบ้างที่มากไปน้อยไป?
- ตอบ ใช่ละ ก็มีบางส่วน ผมว่าเรื่องนี้ผมได้แค่ 60% การติดต่อ การถ่าย ทำไม่ทัน
- ถาม กลุ่มคนที่ตั้งไว้ว่าจะให้ดูเป็นคนกลุ่มไหนคะ?
- ตอบ หมดเลย อยากให้ดูทุกกลุ่ม กะยิงหมดเลย เพราะว่าเรื่องนี้ต้องทำให้ชาวบ้านดูได้ด้วย คือผมจะมีคนติดตามดูเป็นกลุ่มนักศึกษา กลุ่มที่เป็นคนทำงานอยู่แล้ว ก็จะถูกฝ่ายการตลาดชักท้วงว่าให้ระวังเรื่องนี้ อย่าทำละครที่ผู้ชมกระจุกตัวอยู่ที่กรุงเทพฯ เดียว เขาอยากให้กลุ่มผู้ชมกระจายตัวออกไปด้วย แล้วก็มันมีโลโก้ของผมด้วย มันเหมือนเป็นโลโก้สินค้า คือถ้าปะโลโก้สินค้านี้ลงไปแล้ว ต้องชัด

ผมคงไม่นำละครแนวตลาด คงต้องให้ดูได้ โปรดักชั่นต้องทันสมัย วิธีเล่าเรื่อง ต้องใหม่

- ถาม แล้วเรื่องนี้ทำให้เสียกลุ่มลูกค้าเดิมไปหรือเปล่า?
- ตอบ ไม่เสียอะ ก็ยังอยู่ในดุลย์ ยกเว้นคนที่บอกว่าน่ากลัวเกินไปก็จะมีเยอะ เหมือนกันที่บอกว่าน่ากลัวเกินไป ทำไปทำมาทางฝ่ายการตลาดสำรวจมาว่ามี คนเยอะเหมือนกันที่บอกว่าน่ากลัวเกินไป ไม่ได้
- ถาม ถ้าให้กำหนดประเภทของละคร คุณสรุปจะให้ละครเรื่องนี้เป็นละคร ประเภทไหน?
- ตอบ เป็นละครแฟนตาซี
- ถาม ไม่ใช่หนังผี?
- ตอบ ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่หนังผี
- ถาม แล้วสยองขวัญหรือเปล่า?
- ตอบ มันกึ่งๆ ถ้าสยองขวัญมันกึ่งๆนะ แบบสยองขวัญนี้ต้อง “บ่วง” “บ่วง” นี้เป็น เรื่องผีลึกลับๆเลย
- ถาม แล้วผลกระทบจากคนดูที่ survey มา ที่ตอบกลับมา ส่วนใหญ่มันจะเป็น ลักษณะไหนคะ?
- ตอบ ก็ส่วนใหญ่แล้วตอบรับกลับมาในแง่ดี มาจากนักวิชาการบ้าง จากอินเตอร์เน็ต บ้าง ก็มีการถกเถียงกันบ้างว่าตรงนี้จริง ตรงนี้ไม่จริง เราก็เอาข้อมูลมาทางให้ดู บอกบรรทัด บอกวันที่ บอกทุกอย่าง ก็เสียบกันไป เพราะเรื่องของการมีการค้นคว้ามาจากข้อเท็จจริง คือเรื่องการทำละครนี้มันไม่จำเป็นจะต้องเอาวัตถุดิบ หรือประวัติศาสตร์มาทั้งดุ้น คือเราอ่านประวัติศาสตร์ อ่านความเป็นไปในตอน นั้นแล้วเกิดแรงบันดาลใจ แล้วมาสร้างตัวละครตรงนี้
- ถาม มันใกล้เคียงกับประวัติศาสตร์มากคนก็เลยจับผิดหรือเปล่า?
- ตอบ มันใกล้เคียงครับ ใกล้เคียงมาก

- ถาม ช่วงไหนที่ใกล้เคียงมาก?
 ตอบ ช่วงตอกเข็ม มันมีจริงครับ ฝรั่งเศสก็มีการบันทึกไว้ เพียงแต่ที่เราไม่พูดกัน แต่พิธีมันคงไม่ใช่อย่างนี้ เขามีการเอาคนโยนลงไปจริงๆ สะพานพุทธนี่ก็..อินจัน มันคง แล้วก็บางตำราบอกว่าใช้คนท้อง รวมแล้ว 4 คน ไม่ใช่บางตำรานะ ฝรั่งเศสเขียนเลย ใน Siam Society สมัยปี 1907 มีการเขียนไว้
- ถาม แต่ตรงนี้ก็มีคนแย้งมา?
 ตอบ มีครับมี แต่ตรงนี้เราก็ไม่ได้แย้ง เพราะเรามีข้อมูลชัดเจน ก็มีการมาได้เรื่องมีพระ ไม่มีพระ ผมก็บอกว่าผมไม่รู้เหมือนกัน ผมก็เอามาจากจินตนาการของผม
- ถาม เรื่องยกผู้หญิงให้ฝรั่งนี้มีจริงหรือเปล่า?
 ตอบ มีจริงซะ มีจริง เพราะว่าสังคมไทยเรานี้ผู้หญิงจะถูกยกให้ตลอด แล้วก็เมียที่สามีตายลงไปก็จะถูกยกให้ขุนนางอีกคนหนึ่งไป แล้วผู้หญิงนี้จะถูกยกให้กันได้ตลอดเวลา เพราะยุคนั้นเป็นยุคที่ฝรั่งเข้ามาเยอะ แล้วก็มีการยกให้ฝรั่ง แล้วเรื่องนี้ก็เกิดจากฝรั่งด้วย ฝรั่งขัดแย้งกันเอง ก็มาจากเรื่องจริง แล้วก็ต้องการจะ discredit เพราะว่ากลุ่มราชวงศ์พลุลวงที่อยู่บ้านพลุลวง...อยู่แถวนี้แหละ ขัดแย้งกับสมเด็จพระนารายณ์
- ถาม คุณสรุปคิดว่าคนดูได้รับสารตรงกับที่ต้องการจะสื่อหรือไม่คะ?
 ตอบ ประมาณ 60% เพราะบางที่ถ้าจะให้ชาวบ้านดูสนุกก็ต้องมี action มากๆ ถ้าจะดูลึกลงไปอีกก็จะมีให้ดู คือช่อนไว้ แต่ก็ไม่มีลึกมากจนดูไม่รู้เรื่อง
- ถาม คุณสรุปมีความคิดเห็นอย่างไรต่อคนดูละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน?
 ตอบ คนดูปัจจุบันฉลาดขึ้น สังเกตได้เลยถ้าเรื่องนี้ประสบความสำเร็จแสดงว่าคนดูเปลี่ยนทัศนคติในการดูละครไปเยอะแล้ว
- ถาม ถ้าให้คะแนนความสำเร็จต่อละครเรื่องนี้ คุณสรุปจะให้กี่เปอร์เซ็นต์?
 ตอบ 100% ในด้านการประสบความสำเร็จ แต่ว่าในตัวเนื้อเรื่องไม่นะครับ ผมให้แค่ 60% เพราะเรื่องความสำเร็จนี้มันเกินคาด คนพูดถึงเยอะมาก ดูกันเยอะมาก แต่จริงๆ ผมรู้อยู่แล้วว่าเรื่องนี้จะต้องดัง แต่ไม่ได้คิดว่ามันจะกลายเป็นกระแสแรงขนาดนี้ แต่ก็คิดว่าอยู่แล้วยังไง rating ก็ไม่ตกแน่นอน เพราะเนื้อเรื่องมันก็

เป็นความเชื่อของคนไทยส่วนใหญ่อยู่แล้ว และก็การทำละคร อะไรที่มันตื่นเต้น
เร้าใจ คนดูอยากติดตาม ในความงงๆ เนี่ยมันมีความตื่นเต้นอยู่

ถาม มันมี Myth อยู่ในนั้นด้วย ซึ่งตรงนี้จะชอบ?

ตอบ ใช่ ครับ ขอให้ตื่นเต้น งงๆ ไว้ก่อน แล้วตรงที่งงๆ นั้นนะเขาจะไปคุยกันเอง ผมก็
วางไว้ห่าง แล้วคนดูเขาจะไปคุยกันเอง เพราะว่าถ้าหน้าเบื่อก็ดึงงงก็จะไม่ดู

ถาม ผลทางคนดู ok แล้วผลทางธุรกิจ ok หรือเปล่าคะ?

ตอบ ok ครับ โฆษณาเต็มแบบล้นๆเลย

ถาม มีเสียงเรียกร้องให้สร้างละครทำนองนี้อีกหรือไม่?

ตอบ ก็มีครับ มีอยากให้สร้างแบบนี้อีก

ถาม ตัวคุณสุพลเองมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการทำงานที่เอา edutainment มาผ่านสื่อ
ละคร มันมีผลกระทบต่อคนดูในเชิงที่จะทำให้คนดูเปลี่ยนทัศนคติมาก
น้อยแค่ไหน?

ตอบ ควรอย่างยิ่ง เพราะว่าการดูละครโทรทัศน์มันสะสมอยู่ในตัวคนดู มันไม่ใช่อะไร
ที่พูดกันตรงๆแล้วจบไป คือคนดูทุกวัน มันก็ถ่ายทอดกันและกัน มันจะซึมซับ
พฤติกรรมทุกอย่างเข้ามาเอง เราจะสังเกตได้นะครับ บางทีชีวิตชาวบ้านทั่วไป
เหมือนในละครทีวี การแสดงออกต่างๆ ที่นี้พอตัวเองตั้งมาตรฐานเอาไว้ว่า
ต้องการทำอะไรให้ละเอียด พิถีพิถัน ความละเอียด พิถีพิถัน ความงามเหล่านี้
มันจะส่งต่อคนดู เมื่อคนดูได้ดูอะไรที่มันดี ๆ งาม ๆ มีความลงตัว มีเหตุมีผล
เรื่อยๆ มันจะเข้าไปเอง เข้าไปในภาวะของคนดูเองโดยที่ไม่ต้องไปบอกว่าอันนี้ดี
อันนี้ไม่ดีนะ

ถาม แต่ผู้สร้างละครคุณภาพก็ทำออกมาน้อยมาก ถ้าเทียบกับละครที่ on air
อยู่ทุกวันนี้ ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร?

ตอบ ก็คือว่าทำละครแบบนี้มันต้องคิดเยอะ ผมเองชอบคิดเยอะ ผมไม่ได้ว่าคนอื่นเขา
นะ เขาก็อาจจะทำแล้วก็ ok แต่ของผมเนี่ย... พี่ๆที่นี้เขาก็บอกว่าผมชอบคิด
เยอะ... ซึ่งการได้คิดเยอะๆมันเป็นความสุขของผมเอง เพราะความจริงแล้วมันก็
ดีเหมือนกัน เพราะคิดมากๆแล้วทำออกมาได้แค่นี้เอง ซึ่งก็ดีกว่าไม่ได้ทำอะไร

เลย มันเป็นความความสุข เป็นเรื่องส่วนตัวด้วย อย่างทำนิตราศสองภพ ผมก็ต้องอ่านประวัติศาสตร์มาหลาย มันจะเป็นละครเรื่องต่อไปของผม เป็นเรื่องราวสมัยกรุงแตก กรุงศรีอยุธยาแตก

- ถาม   เอาประวัติศาสตร์มาอธิบายใหม่ ใส่ drama เข้าไป?
- ตอบ   ครับ Theme ของมันคือวัตถุนิยม คือว่าตอนนี้เราเสียเมืองให้ฝรั่ง เพราะเราอยากจะเป็นนิคส์ (NICS) เราไม่ดูตัวเองเลยว่าพื้นฐานเราเป็นอย่างไร เราหลงระเริงกับวัตถุ กับเงินที่เขาเอาเข้ามา แล้วเสร็จแล้วมันไม่ได้อยู่ที่วัตถุ มันอยู่ที่คนที่รู้จักตัวเอง กรุงศรีอยุธยาก็น่าเหมือนกัน เราหลงวัตถุ ตอนนั้นเรารวยมาก เราคือญี่ปุ่นหรือฮ่องกงในสมัยนี้ในตอนนั้น บ้านเมืองเราเป็นเมืองทอง แล้วเราก็เชื่อว่ากำแพงของเรา อยุธยาของเราไม่มีใครตีแตก เรามีปืนเป็นหมื่นๆกระบอก ปืนใหญ่ร่วมสองพันกระบอก แต่ในที่สุดมันไม่ใช่วัตถุ มันคือคน มันคือคนที่แพ้
- ถาม   คือเปรียบเทียบปัจจุบันกับสมัยอยุธยา เพื่ออะไรคะ?
- ตอบ   เพื่อให้เราเกิดมีกำลังใจในตอนี้ เพราะว่าเราเป็นหนี้ แต่ถ้าเราแข็งแกร่ง เรารู้จักตัวเอง ต่อไปเดี๋ยวเราก็ฝ่าฟันไปได้
- ถาม   เรื่องนี้ก็เป็น edutainment อีกเรื่องหนึ่ง?
- ตอบ   ครับ เป็น edutainment ก็อยากให้ติดตามต่อไป ผมจะทำละครแนวนี้ตลอด เพราะเชื่อว่าความบันเทิงกับความรู้ของคนมันไปด้วยกัน
- ถาม   จริงๆแล้วเท่าที่สัมภาษณ์มาก็จะพบว่าคนชอบละครที่มีสาระ แต่มันไม่มีให้ดู?
- ตอบ   ใช่ครับ คนไม่มีทางเลือก แต่ว่าคนทำละครก็ต้องคิดเยอะ
- ถาม   เรื่องทุนสร้างเกี่ยวมัยคะ ละครที่มีสาระใช้ทุนสร้างเยอะมัยคะ?
- ตอบ   เยอะครับ เรื่องหนึ่งก็ไม่ต่ำกว่า 10-15 ล้านบาท
- ถาม   คือถ้าจะใส่สาระลงไปมากหน่อย ค่าใช้จ่ายจะสูงขึ้นกว่านี้มัย?
- ตอบ   ไม่ครับ คือมันอยู่ที่ความเชี่ยวชาญ ความแตกฉานในการสร้างความบันเทิง คือถ้าเราจับตรงนี้อยู่ การ mix สาระเข้าไปมันเป็นเรื่องไม่ยากเท่าไร ที่นี้บางคน

กลัว กลัวจะล้มเหลว เลยใช้แนวเดิมๆ คือแนว drama อย่างเดียว อีกอย่าง เดียวนี้การแข่งขันมันค่อนข้างสูง ก็ทำให้พลาดไม่ได้ ถ้าพลาดก็เสียกระบวนการอีก มันก็เลยต้องมีการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยมาก

ถาม   อย่างไร้แสดงว่ามันเป็นปัญหาที่บุคคลกรในวงการผู้สร้างละครใหม่?
ตอบ   ใช่ครับ เป็นปัญหาที่บุคคลกร

ถาม   ไม่เกี่ยวกับ marketing เลย?
ตอบ   ไม่เกี่ยวครับ ไม่เกี่ยวกับ marketing เลย เราได้พิสูจน์แล้วว่าละครมีสาระมี
ตลาดรองรับอยู่แล้ว แต่เราไม่มีละครแนวนี้ออกไปป้อนตลาด เพราะเราเกร็งกัน
เราแข่งขันกันจนเราเกร็ง เราไม่กล้าทำอะไรใหม่ๆออกไป

ถาม   คำว่า “เกร็ง” นี้หมายความว่า การอนุมัติที่จะสร้างละครสักเรื่องนี้มักจะ
ไม่อนุมัติเรื่องที่แถมออกไป?
ตอบ   ใช่ครับ มันต้องมีการวิเคราะห์แล้ววิเคราะห์อีกว่าแนวนี้เคยได้สตั๊ดมา ก็ต้องมา
เป็นแนวนี้

ถาม   คือถ้าเป็นแนว soap opera มากๆก็ผ่านเลย?
ตอบ   ใช่ครับ แบบนี้ผ่านเลย ทำออกมาได้เลย ได้สตั๊ดแน่ๆ ซึ่งจริงๆแล้วมันก็ใช่
ครับ หมายความว่าในความเป็น soap opera เราปรุงออกมาใหม่

ถาม   ในองค์กรของคุณสุพล คุณสุพลต้องต่อสู้มากไหมกว่าจะได้สร้างละครดี
สักเรื่อง?
ตอบ   ต่อสู้ครับ ต่อสู้มาก แต่สำหรับเรื่องเจ้ากรรมนายเวรนี้บังเอิญผมได้เจ้านายที่ใจ
กว้าง เขาเปิดโอกาส แล้วก็เขาเลือกเรื่องนี้ขึ้นมาส่วนหนึ่งผมคิดว่าเป็นเพราะ
ลายมือผมด้วย ผมเสนอเรื่องนี้ด้วยการเขียนด้วยลายมือของผมเอง มันเป็น
ลายมือที่แปลก แล้วผมตั้งใจให้การเขียนด้วยลายมือ เขาไม่คิดว่าผมจะทุ้มลงไป
ขนาดนี้ ก็เลยได้ทำ ตอนทำก็ทุ้มทุ่นมาก ก็บอกเขาว่าผมอยากจะทำพิสูจน์ให้ดูว่า
มันจะได้รับการต้อนรับอย่างดีจากผู้ชม

- ถาม มันเป็นที่ช่องด้วยหรือเปล่า เพราะถ้าละครแนวนี้เอาไปขายให้ช่อง 7 อาจจะไม่ผ่าน?
- ตอบ เขาอาจจะไม่ซื้อ ช่อง 3 ใจกว้างกว่าครับ
- ถาม เพราะว่าแผนการตลาดของช่อง 3 เขาจับตลาดบนด้วยหรือเปล่า?
- ตอบ ใช่ครับ เขาจับตลาดบนลงมาล่าง ช่อง 7 เขาตลาดล่างถึงกลาง แต่ตอนนี้ช่อง 7 เขาปรับแล้วนะ ปรับหมดเลย ตอนนี้ช่อง 7 น่ากลัวมาก
- ถาม มีอะไรที่ทำให้เขาต้องปรับคะ?
- ตอบ ก็คงผลกระทบจากละครช่อง 3 ที่มี effect ด้วย
- ถาม เพราะฉะนั้น channel ก็มีผลต่อการเปิดโอกาสให้ละครคุณภาพผลิตออกมาด้วย?
- ตอบ มีส่วนครับ channel มีส่วนครับ เพราะผลจากการแข่งขันทางการตลาดมันก็ทำให้ทุกช่องปรับตัว คืออย่างว่า นี่พูดตามธรรมดา คนลงทุนก็ต้องมองให้ชัดก่อนที่จะเอาเงินกองลงไปว่ามันจะไม่เสี่ยง เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ไม่เสี่ยงก็ต้องมองอย่างระมัดระวัง ด้วยเหตุนี้แหละที่ทำให้เขาไม่ค่อยแน่ใจกับละครแนวใหม่ๆ มันเป็นเรื่องธรรมดา
- ถาม แต่ละครคุณภาพหลายเรื่องก็ไม่ประสบความสำเร็จ?
- ตอบ ตรงนี้อยู่ที่วิธีปรุง วิธีปรุงในการที่จะเอาสาระมาเข้ากับความบันเทิง
- ถาม เรื่องการเลือกนักแสดงนี่ เลือกนักแสดงที่เป็นที่นิยมหรือเปล่า?
- ตอบ เลือกซะ ตรงนี้ต้องมี เพราะมันเป็นส่วนสำคัญทางการตลาด สำหรับละครโทรทัศน์ จะ no name ไม่ได้เลย ยกเว้นผู้กำกับ หรือ เรื่อง
- ถาม คือดารานี้เป็นปัจจัยสำคัญของละครโทรทัศน์เลยใช่ไหม?
- ตอบ เป็นปัจจัยสำคัญในทางการตลาด บางทีคนนี่เล่นก็ไม่ต้องถามเลยว่าเรื่องอะไร โฆษณาเต็มเลย อย่างเมื่อก่อน ถ้าเบิร์ดหรือแฮมมัทลีกลง ไม่ต้องถามว่าเรื่องอะไร โฆษณาเต็มหมด อย่างเรื่องนี้ก็เลือกหมิวเป็นหลัก แต่เลือกหมิวมาก็

เสียงเหมือนกัน เพราะเขาเล่น “ตลก 69” มาคนไม่รับเลย เนื้อเรื่องมันแปลกๆ มันดีแต่มันไม่ดีในเชิงการตลาด

ถาม จะมีความแตกต่างกันหรือไม่ถ้าระหว่างการทำเรื่องนี้เป็นหนังกับเป็นละครโทรทัศน์?

ตอบ ถ้าทำเป็นหนังผมจะทำออกมาอีกแบบหนึ่ง จะไม่ทำอย่างนี้ เราจะคิดอีกวิธีหนึ่ง วิธีเล่าจะกระชับกว่านี้ หนังมันจะปล่อยให้คนดูซึบซึบเอาเอง แต่ละครมันต้องยึด เพราะฉะนั้นลีลาในละครมันต้องจัดจ้าน มันดูจืดจาง มันดูเฉยๆ อีกอย่างมันยืดได้ ความที่มันยืดได้มันเลยต้องย้ำให้คนดูติดตาม ถ้าเป็นหนังผมจะทำจริงขึ้นยิ่งเป็นแฟนตาซีอย่างนี้ต้องเป็นแฟนตาซีที่คนดูต้องอธิบายเอาเอง ไม่ใช่วิธีบอกหมด

ถาม มีเสียงตอบรับกลับมาในเชิงที่ว่าละครเรื่องนี้ไสยศาสตร์เกินไปหรือไม่?

ตอบ ไม่มีอะ มีแต่คนกลัว ดูแล้วไม่อยากทำบาป บางคนเขาเล่าให้ฟังว่า เขานั่งกินก๋วยเตี๋ยวอยู่ แล้วก็มีความน่ากลัวหน้าเขา จนเขาไม่กล้ากิน เขาต้องหยิบลูกชิ้นโยนให้มัน เพราะเขากลัว สรุปแล้วคนก็ตอบรับดี บางคนดูแล้วบอกว่าน่ากลัว แต่ว่าคนที่ดูตั้งแต่ตอนแรกจะตามตลอด

ถาม อยากให้คุณสุพลวิเคราะห์ว่าความสำเร็จ หรือแรงตอบรับต่อละครเรื่องนี้ที่มีเยอะมากมันเป็นเพราะอะไร?

ตอบ มันเป็นเพราะว่าเรื่องกรรมเวรนี้มันฝังอยู่ในใจของคนไทย เราเลือกประเด็นถูก แล้วก็คำว่า “เจ้ากรรมนายเวร” นี้คนไทยรู้จัก ทำบุญกรวดน้ำกันประจำ ยิ่งในต่างจังหวัด “เจ้ากรรมนายเวร” นี้อยู่ในปากคน แต่ในกรุงเทพฯจะไม่ค่อยเท่าไร

ถาม คิดว่าคนดูจะเชื่อเรื่องนี้มากขึ้นมั้ยคะหลังจากที่ได้ดูละครเรื่องนี้?

ตอบ หลายคนเชื่อ บางคนเชื่ออยู่แล้ว นักแสดงบางคนก็เชื่ออยู่แล้วว่ามีจริง แต่สื่อที่ดีต้องไม่มอมเมาคนดู ต้องไม่ยึดเยียด ให้คนดูเขาตัดสินใจเอาเอง ว่าควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ อย่างมีรายการ “สมาคมชมดาว” ที่เอาไปออกแล้วพูดเรื่องผี ผมอึดอัดมากเลย ทำไมต้องมาออกเรื่องไสยศาสตร์ เรื่องผี ซึ่งมันก็แล้วแต่คน แล้วแต่ความเชื่อ แต่ผมอึดอัดมาก ผมไม่ค่อยพูดเลย ผมนั่งเครียดเลย เพราะผมไม่

ต้องการจะไปสื่อตรงนั้น ไม่ต้องการจะให้เห็นว่าไสยศาสตร์มีจริง แล้วอีกสองอาทิตย์ก็ไปออกรายการของจิตแพทย์ คู่กับจิตแพทย์ นั่งวิเคราะห์กันว่าที่เกิดกระแสนั้น กรณีเด็กตาย มันเพราะอะไร ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจว่าตายเพราะอะไรแน่ แต่ไม่คิดว่าละครจะเป็นสาเหตุหลัก ละครก็บอกชัดเจนว่าต้องทำปัจจุบันให้ดี ถ้าทำปัจจุบันไม่ดี มันจะกลายเป็นอดีตที่เลว แล้วมันจะส่งผลต่อมา แล้วเราก็จะไปโทษว่ารู้อย่างนี้ไม่ทำเสียดีกว่า เหมือนกับที่เราชอบอ้างกัน หรือที่คนไทยชอบอุทาน “แล้วแต่เวรแต่กรรม”

ถาม จะเป็นไปได้ไหมว่าการดูละครเรื่องนี้มันไปย้ำความเชื่อเรื่องเวรกรรมตามสนอง สิ่งเลวร้ายที่เจอในปัจจุบันมันเป็นผลจากอดีตมา ซึ่งมันแก้ไม่ได้แล้ว?

ตอบ ก็ไม่ผิดนะครับ คือถ้าจะคิดอย่างนี้ก็ไม่ผิด คือถ้าคิดว่าเราทำอะไรไว้ มันก็จะต้องได้ผลตอบแทนแบบนั้น เพราะฉะนั้นจะทำอะไรก็ต้องคิดก่อน

ถาม อันนี้เป็นการคิดขั้นที่สอง แต่คนมักจะคิดขั้นแรกขั้นเดียว?

ตอบ ใช่...คิดขั้นแรกว่าเราเกิดมาเพื่อใช้กรรม อันนี้เป็นความคิดของคนไทย แก้ไม่ได้ เป็นทัศนคติในเชิงศาสนา คือศาสนาพุทธบอกว่าเกิดมาดีนี้เพื่อใช้กรรมเก่าในชาติที่แล้ว เพราะเหตุนี้เราถึงเกิดมา ถ้าเราไม่เกิดคือเราดับสูญ ดับสูญคือนิพพาน

ผมว่าถ้าคนส่วนใหญ่จะเชื่อว่าการกรรมเวรมีจริง ก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะหากเชื่อว่าการกรรมเวรมีจริงแล้วเราก็ไม่ทำกรรม ไม่ทำชั่ว ก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะว่าบางทีมันเป็นกุศโลบาย โลกนี้มันมีกุศโลบายตลอดเวลา กุศโลบายของโลกในการที่จะยกตัวอย่างเพื่อการทำดี แม้แต่ในระบบเศรษฐกิจเราก็มีกุศโลบายที่จะพูดกัน

ถาม การตอบรับจากกลุ่มวัยรุ่นต่อละครเรื่องนี้เป็นอย่างไรมาก่อน เขาเข้าถึงเนื้อหาของละครแค่ไหน?

ตอบ ก็ตอบรับเยอะนะครับ เพราะว่าในอินเทอร์เน็ตจะมีการพูดถึง มีการถกเถียงกันมาก ส่วนใหญ่เด็กวัยรุ่นจะไม่ซีเรียสเรื่องว่าจริงไม่จริง จะแค่ดูเอาสนุก ดูสนุก แต่ว่าเขาดูแล้วก็เกิดผลกระทบ บางคนเขาย้อนคิดเหมือนกัน ย้อนคิดในสิ่งที่เคย

ทำไป บางทีอย่างน้อยมันไม่เกิดกับตัวเขาแล้วเขาทำไปแล้วเขารู้สึกว่าคนที่ได้รับกรรมคือคนรอบข้าง เขาก็เอามาคิด

ถาม เข้าถึงวัยรุ่นได้เพราะว่าละครมีตัวละครวัยรุ่นอยู่ด้วยหรือเปล่า?
 ตอบ อันนี้ใช่เลยครับ ความจริงตอนแรกเราคิดตัวละครตัวนี้เด็กกว่านี้ จริงๆแล้วผมวางคนดูไว้ทุกระดับ คลุมหมด ในเชิงการตลาดด้วย ในเชิงการเล่าเรื่องด้วย ทั้งนักธุรกิจ แม่ค้า เด็ก เพื่อให้เป็นตัวแทนของกลุ่มคนดูทั้งหมด หมวดยี่จริงๆแล้วต้องเป็นนักเรียน เพราะเด็กมหาวิทยาลัยมีแล้ว คนนี้จะเป็นนักเรียน แต่ก็เอามาปรับนิดหน่อยให้เหมาะสม คือทั้งหมดนี้ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นความคิด แต่เวลา present ออกมามันจะไม่สมบูรณ์อย่างที่อยากได้ บางครั้งบางที่เขียนบทไปแล้วก็รู้สึกว่าตรงนี้นั้นงใจเกินไปหรือเปล่า

ถาม ปัญหาที่ทำให้มันไม่สมบูรณ์คืออะไร?
 ตอบ เวลา และวิธีการตีความ บางทีการตีความมันต้องเลือก ถ้าเราจะเอาให้ละเอียดให้เนียนต้องคิดสองสามชั้น พอลึกสองสามชั้นมันก็ใช้เวลา ทางการตลาดก็เข้ามาแล้วบอกว่ามันจะดูยากไป มันก็เลยต้องเอาให้เฉื่อยๆกัน แบบกลางๆ มันก็เลยยาก

ถาม คือเรื่อง “เจ้ากรรมนายเวร” นี้จะเป็นเรื่องที่คนที่ถูกกระทำมาเอาคืน แต่ทำไมในบางรายคนรอบข้างต้องรับกรรมด้วย?

ตอบ คืออย่างนี้ ตามหลักศาสนา เราพบอีกว่าศาสนาบอกว่าคนเราที่เกิดมารวมกันนี้เพราะเคยผูกพันกันมาถึงได้มาเจอกัน แล้วแต่ละคนมันก็มีกรรมเวรของตัวเองที่ทำเอาไว้ แล้วมันจะมาเชื่อมกัน ซึ่งกรรมมันเหมือนร่างแห ยกตัวอย่างตอนที่หนุ่ม (สันติสุข) ที่โดนเวรกรรมตามสนองกับลูกกับเมีย ถ้าตัดกลับไปอดีต เมียเคยเอาลูกคนอื่นมาขาย มันก็เลยเกี่ยวกัน แล้วความจริงก็อยากจะอธิบายกรรมของลูกเขาด้วย ว่าเก่าก่อนนั้นทำอะไรมา แต่มันไม่ได้ เพราะถ้าอธิบายไปอธิบายมามันจะไม่อยู่ใน theme เลยอธิบายไม่ได้ทุกคน คือจะเห็นว่าที่เมียเขาได้รับกรรมเพราะเขาเคยทำมา ทุกคนเคยผูกพันร่วมกัน นี่คือหลักศาสนาพุทธตรงนี้ก็เหมือนกันว่าเราให้คำอธิบายน้อยเกินไปหรือเปล่า คนดูจะเข้าใจหรือเปล่า ก็เป็นเรื่องยากเหมือนกัน

ถาม Promotion ของละครมีบทบาทมากน้อยแค่ไหนในความสำเร็จ?
ตอบ Promotion สำคัญมากครับ คือตอนนี้ละครไม่เหมือนกับสมัยก่อน มันมีเรื่องย่อ มีบทอ่านก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นเวลาเขียนบท เราก็ต้องรู้สื่อบ้างด้วย เราต้องให้สื่อบ้างให้เป็นประโยชน์ คือคนดูเขาจะรู้อยู่แล้วว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร เมื่อเขารู้ก่อนอยู่แล้วเราก็เล่นจากรู้ก่อน คือเราจะขยี้กไว้ คือมันเป็นเทคนิค เพราะฉะนั้นเราต้องเล่นอีกชั้นหนึ่ง

ถาม เพราะฉะนั้น ถ้าทำละครแนวประวัติศาสตร์หรือเรื่องราวก็จะต้องมี Promotion ด้วย

ตอบ คงจะต้องมีเสริมตลอด คงจะต้องมีสารคดีออกมาก่อน มีเบื้องหลังการถ่ายทำ มันจะเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่จะทำให้คนดูรู้เรื่องประวัติศาสตร์ด้วย ว่าเรามีความเป็นมาอย่างไร

ภาคผนวก ค**แนวคำถาม และแบบสอบถาม**

แนวคำถาม สำหรับผู้ส่งสาร (ผู้กำกับละครโทรทัศน์)

1. ที่มา มูลเหตุจุดใจในการนำเสนอละครเรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร"
2. กลุ่มเป้าหมายของละครเรื่องนี้คือใครบ้าง
3. กลวิธี หรือกลยุทธ์ในการนำเสนอละครเรื่องนี้
4. ต้องการจะสื่ออะไรให้กับผู้ชมละคร
5. มีความคาดหวังอย่างไรบ้างจากผู้ชมละคร
6. มีความคิดเห็นอย่างไรต่อผู้ชมละครในปัจจุบัน
7. คิดว่าละครแนวนี้มีอิทธิพลต่อผู้ชมมากน้อยเพียงไร เคยมีละครเรื่องอื่นที่ดังขนาดนี้หรือไม่
8. คิดว่าภาพที่นำเสนอออกมาน่ากลัวเกินไปหรือไม่
9. คิดว่าจะมีเสียงตอบรับ หรือกระแสบ้าง หลังจากทีละครเรื่องนี้แพร่ภาพ
10. มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อความเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวร
11. คิดว่าเนื้อหาของละคร เหมาะสมกับคนไทยในปัจจุบันมากน้อยแค่ไหน

แนวคำถาม สำหรับผู้รับสาร (ผู้ชมละครโทรทัศน์)

ประเด็นการรับรู้

1. เมื่อพูดถึงละครโทรทัศน์เรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร" ผู้ชมคิดว่าละครเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร
2. ผู้ชมมีความเข้าใจในเนื้อหาของละครเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร (ดูรู้เรื่องหรือไม่)
3. ผู้ชมคิดว่าละครเรื่องนี้ต้องการจะสื่ออะไรให้กับคนดู
4. ผู้ชมเคยมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวที่นำเสนอในละครเรื่องนี้มาก่อนหรือไม่ อย่างไร
5. ผู้ชมเคยดูละครโทรทัศน์ที่มีแนวเรื่องทำนองเดียวกับเรื่องนี้หรือไม่ เรื่องใดบ้าง
6. ผู้ชมคิดว่าเรื่องเจ้ากรรมนายเวร เหมือนหรือแตกต่างอย่างไรบ้าง จากละครที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับละครเรื่องนี้

ประเด็นทัศนคติ

1. ผู้ชมชอบละครเรื่องนี้หรือไม่ เพราะอะไร
  - เนื้อเรื่อง และบทประพันธ์

- เทคนิค รูปแบบการนำเสนอ
  - นักแสดง / ผู้กำกับ / ทีมงาน
  - ขอบละครเรื่องนี้
  - มีความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวรอยู่แล้ว
2. ผู้ชมมีความรู้สึกอย่างไรในขณะที่ชมละครเรื่องนี้
  3. ผู้ชมเห็นด้วยกับแนวความเชื่อเรื่องเจ้ากรรมนายเวรที่นำเสนอในละครหรือไม่ เคยมีประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือคนใกล้ชิดหรือไม่
  4. ผู้ชมมีความรู้สึกเกรงกลัวต่อการกระทำบาปหรือไม่ อย่างไร เปรียบเทียบก่อนและหลังจากที่ ชมละครเรื่องนี้
  5. หลังจากชมละครเรื่องนี้ ผู้ชมมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปหรือไม่อย่างไร ต่อความเชื่อในเรื่องเจ้ากรรมนายเวร
  6. ผู้ชม และคนรอบข้างมีปฏิกิริยาอย่างไรบ้างในขณะที่ชมละครเรื่องนี้
  7. ผู้ชมรู้สึกว่ภาพที่นำเสนอออกมา มีความน่ากลัวหรือไม่ อย่างไร
  8. ผู้ชมประทับใจจากของตัวละครใดมากที่สุด เพราะอะไร และรู้สึกว่จากไหนน่ากลัวที่สุด

ประเด็นการนำไปใช้ประโยชน์

1. ผู้ชมคิดว่าได้แง่คิด ความรู้เพิ่มเติมอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์จากละครเรื่องนี้
2. ผู้ชมคิดว่าสามารถนำแง่คิดที่ได้จากละครไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่ อย่างไร
3. หลังจากชมละครเรื่องนี้ ผู้ชมมีการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นหรือไม่ อย่างไร
4. ผู้ชมคิดว่าหลังจากที่ดูละครเรื่องนี้แล้ว จะนำแง่คิดไปพูดคุย หรือตักเตือนคนใกล้ชิดที่กำลังกระทำผิดอยู่หรือไม่ อย่างไร (ถ้ามี)
5. ผู้ชมนำเนื้อหาในละครมาเปรียบเทียบกับสังคมในปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร รู้สึกว่เหมาะกับสังคมไทยหรือไม่ (ยกตัวอย่างเหตุการณ์) และคิดว่าละครเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างไรบ้าง

ประเด็นความพึงพอใจ

1. ผู้ชมรู้สึกผ่อนคลายหรือมีความรู้สึกเครียดไปกับละครหรือไม่ อย่างไร
2. สิ่งที่ผู้ชมรู้สึกชอบ (เห็นด้วย) มากที่สุดจากละครเรื่องนี้คืออะไร เพราะอะไร
3. สิ่งที่ผู้ชมรู้สึกไม่ชอบ (ไม่เห็นด้วย) มากที่สุดจากละครเรื่องนี้คืออะไร เพราะอะไร
4. ผู้ชมคิดว่ามีสิ่งที่ไม่สมจริง หรือบิดเบือนไปจากความจริงบ้างหรือไม่ ในละครเรื่องนี้
5. ผู้ชมมีความคิดเห็นอย่างไรกับรูปแบบการนำเสนอของละครเรื่องนี้ มีความคิดเห็นอื่นหรือไม่
6. ผู้ชมมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง สำหรับกรณีที่บางครั้งการถ่ายทำไม่สมจริง หรือมีผิดพลาดออกมาให้เห็นสู่สายตาผู้ชม
7. เมื่อพบกรณีที่ผิดพลาดดังกล่าว ผู้ชมได้นำมาวิจารณ์ หรือบอกกล่าวต่อคนรอบข้างหรือไม่ อย่างไรบ้าง

ประเด็นทัศนคติที่มีต่อกลยุทธ์สารบันเทิง (Edutainment) ผ่านสื่อละครโทรทัศน์

1. ผู้ชมมีความรู้สึกอย่างไรต่อละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน
2. ในมุมมองของผู้ชมคิดว่าคำว่า "ละครน้ำเน่า" เป็นอย่างไร
3. ผู้ชมมีความคิดเห็นอย่างไรต่อคำว่า "ละครน้ำเน่า"
4. ในสายตาของผู้ชมคิดว่าละครเรื่องใดบ้างที่น้ำเน่า เพราะอะไร
5. ละครโทรทัศน์ในสายตาของผู้ชมควรจะเป็นอย่างไร
  - เนื้อหา
  - รูปแบบการนำเสนอ
  - นักแสดง และทีมงาน
  - ช่วงเวลา และระยะเวลาของการแพร่ภาพ
6. ผู้ชมคิดว่าละครที่มีสาระเป็นอย่างไร และมีความคิดเห็นอย่างไร (ยกตัวอย่างละคร)
7. ผู้ชมคิดว่าข้อดี ข้อเสีย เปรียบเทียบระหว่างละครน้ำเน่า กับละครที่มีสาระ มีอะไรบ้าง
8. ผู้ชมคิดว่าละครเรื่อง "เจ้ากรรมนายเวร" มีสาระหรือไม่ เพราะอะไร มีประเด็นใดบ้างที่มองว่าน้ำเน่า และมีสาระในละครเรื่องนี้ (ยกตัวอย่าง)
9. เรื่องราว หรือประเด็นทางสังคมด้านใดที่อยากจะให้มีในละครโทรทัศน์ และคิดว่าจะส่งผลต่อผู้ชม และสังคมโดยรวมมากน้อยเพียงใด

หัวข้อการวิจัย การรับรู้ทัศนคติ และความพึงพอใจที่มีต่อละครชุด “เจ้ากรรมนายเวร”
ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

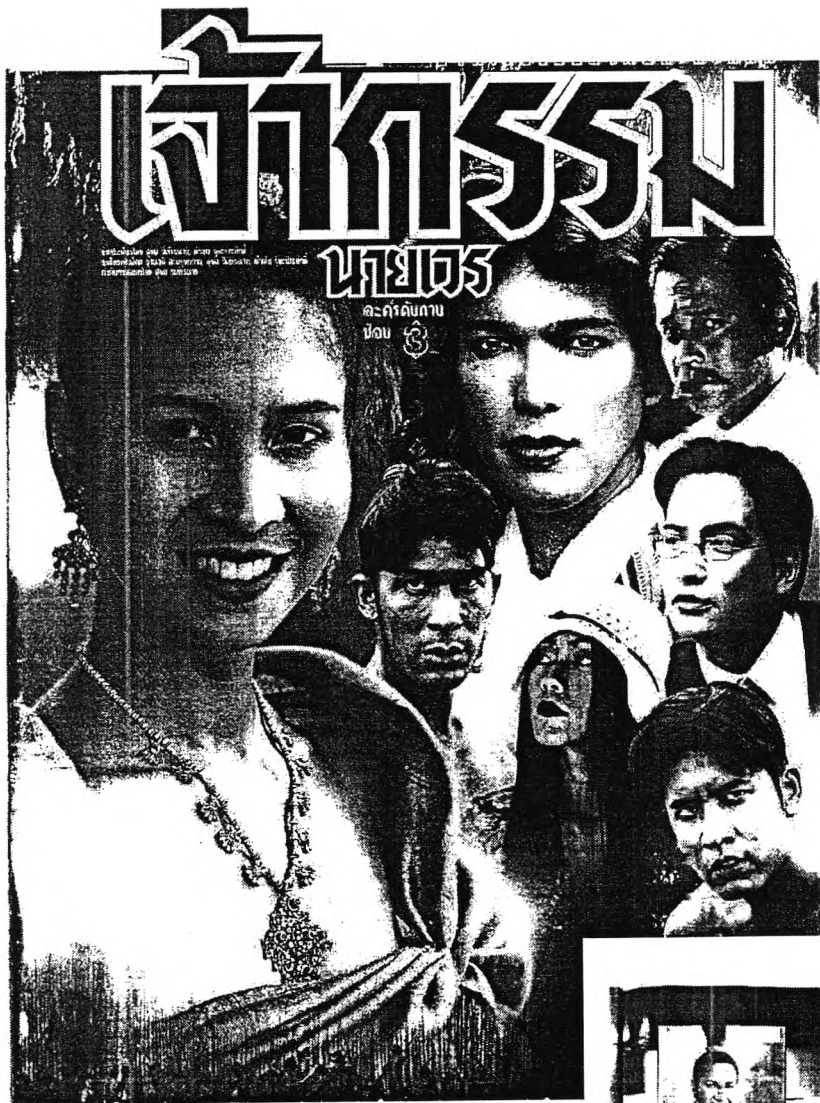
คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัย ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ใน
ระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

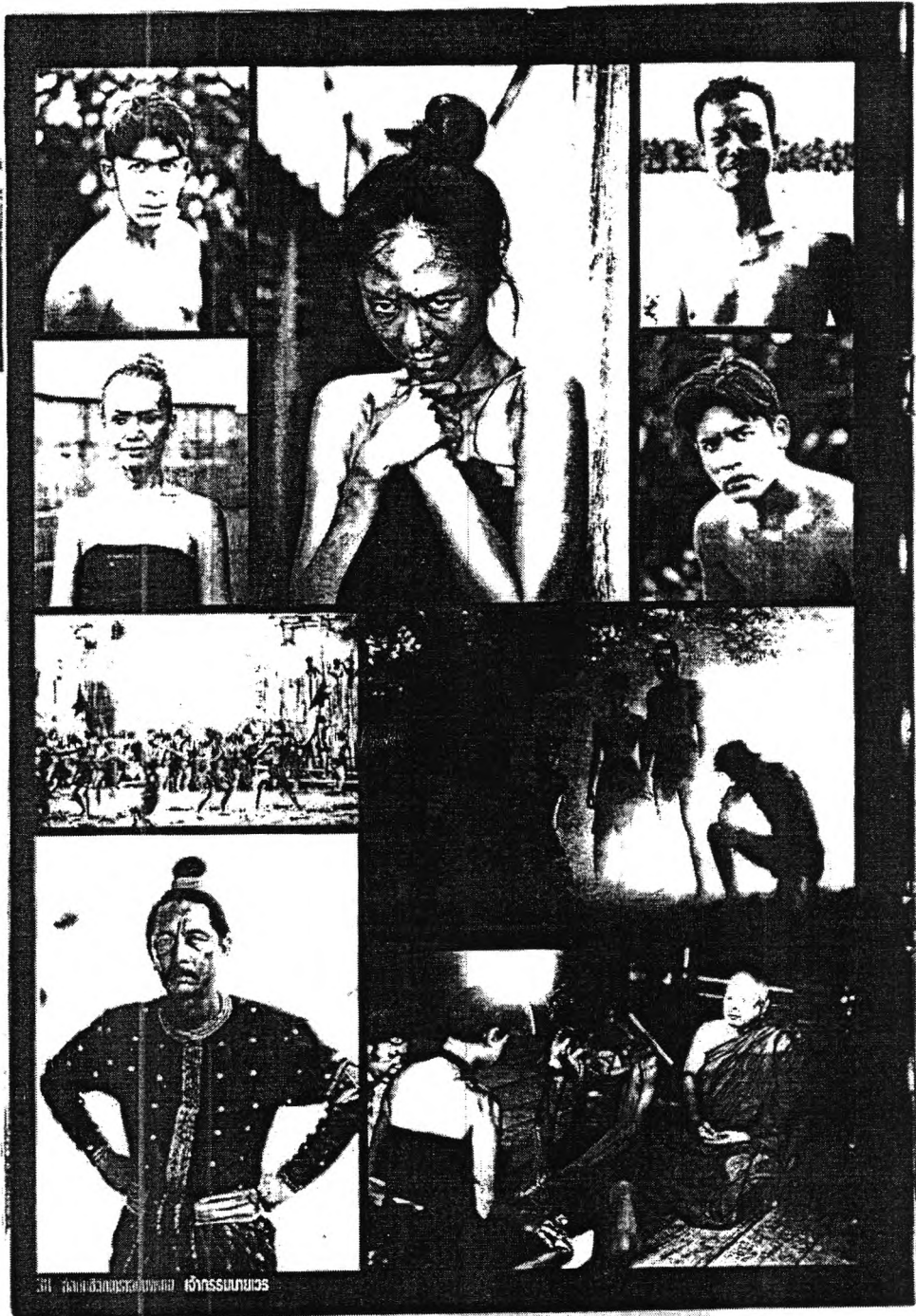
1. ชื่อ..... นามสกุล..... ชื่อเล่น.....
อายุ ..... ปี
2. เพศ
 ชาย หญิง
3. ระดับการศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. / ปวท.   สถาบัน .....
- อนุปริญญา / ปวส.   สถาบัน .....
- ปริญญาตรี   สถาบัน .....
- ปริญญาโท   สถาบัน .....
- ปริญญาเอก   สถาบัน .....
4. อาชีพ
 นักเรียน นิสิต นักศึกษา   พนักงานราชการ
- พนักงานบริษัทเอกชน   กิจการส่วนตัว / ค้าขาย
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ   อื่นๆ (ระบุ) .....
5. ระดับรายได้
 ต่ำกว่า 5,000 บาท   5,001 – 10,000 บาท
- 10,001 – 15,000 บาท   15,001 – 20,000 บาท
- 20,001 – 25,000 บาท   25,001 – 30,000 บาท
- 30,001 – 35,000 บาท   สูงกว่า 35,001 บาท ขึ้นไป
6. ความถี่ของการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ชุด “เจ้ากรรมนายเวร”
 ไม่เคย   นานๆ ครั้ง (1 – 5 ตอน)
- บ่อยๆ (6 – 10 ตอน)   เป็นประจำ (11 – 15 ตอน)

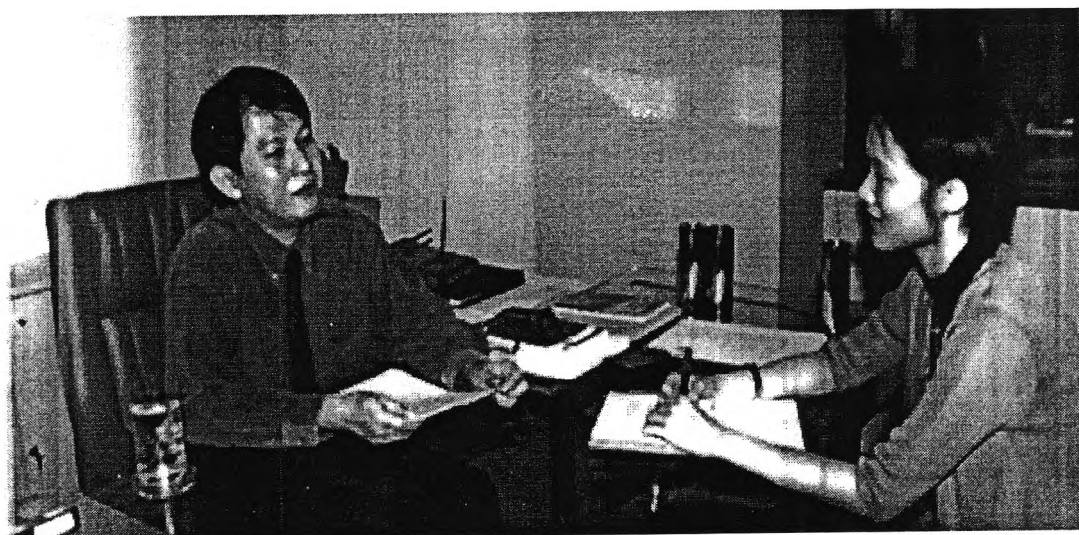
ภาคผนวก ง

ภาพตัวอย่างจากละครโทรทัศน์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปรววรรณ โลหะวัฒน์วงศ์ เกิดวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2517 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี จากคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542